

Naša Sloga izlazi svaki 1 i 10 dan mjeseca, i stoji s poštarinom za cijelu godinu 2 f. a za mjesec 60 novč. razmierno za pol god. 1 f. a za mjesec 30 nov. Izvan carovine više poštarija. Pojedini broj stoji 6 novč.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politični list.

„Slogom rastu malo stvari, a nesloga sve pokvari.“ *Nar. Post.*

Oglasi se primaju po navadnoj cijeni. Pisma neka se šalju platjeno poštarine. Nepodpisani se dopisi neupotrebljavaju. Dopisi se ne vraćaju. Uredništvo i Odpravnictvo nalaze se *Via Capuano N.º 1909/1.*

Godina III.

U Trstu 16 Aprila 1872.

Broj 8.

Hrvatski saborski izbori.

Pod ovim naslovom donose bečke novine „Vaterland“ sljedeći članak:

„Ako se o Austriji kaže, da je ona zemlja nepojmljivih i nedokučivih događajih, to se o Hrvatskoj može sigurno reći, da je ona nepojmljivost i nedokučivost ista. U čitavoj zemlji ima samo jednu stranku, a to je narodna, a osim toga ima još koj desetak samostalnih ljudi, koji se nastojanju narodne stranke protive, te žele, da se Hrvatska što prije utopi u Magjarskoj državi — i zato se ti ljudi zovu *unioniste*.“

Nerazumijevajući stanje stvari, predade magjarsko ministarstvo ovim ljudem pod vodstvom baruna Raucha vladu i upravu zemlje. Raucha i njegovim ljudem priklopi se sve po malo četa prodajnih i podkupljivih ljudi, koji niti imadu samosvijesti, niti samopočitanja. U društvu s tim pratežem i sa bezsramno teroriziranim činovništvom stvori Rauch stranačku vladu, koja si je svimi nasilnim sredstvi, himbom i korupcijom znala steći vanjski ugled uredne uprave, — dok se napokon narod, povredjen u svojih najplemenitijih čuvstvih, u svojih najsvetijih pravih, neosovi i neosokoli, te osudom petrinjskoga vojničkoga suda nestrgne obrazinu licumjerna poštenja načelniku ove bezbožne i bezdušne čete, — te tako obori čitav sistem.

Ugarski državnici osvjedoče se doskora o nevaljalstvu dosadanjega načina, te stanu drugačije: poštenu, ali slabi Bedekovjač bio je kao prelaz k pomirenju sa narodnjaci. Nu narodnjaci s prezirnom odbiše svaki dogovor sa unionističkom vladom. Načelnici Rauchove iskvarenosti padoše; nu kad Šukaj, Dutković, Medunić i drugi njihovim tragom podjoše, opet se narod žestoko opre. Počnu dogovori o nagodi zimus u Beču i Pešti; jer magjarska vlada uvidi jasno, da se tako nemože dalje vladati i da propada narod i vlada. Brzo se Lonyay i Kerkapolyi sporazumješe sa pouzdanici narodne stranke; uvaživ mirno i nesebično odnošaje i imajuć na sreću samo boljak zemlje, međusobnom iskrenošću i popustljivošću doskora se u glavnom složiše. Samo je još trebalo privole zastupstva.

Nu unioniste neostaviše tako lahke ruke toli koristonosnu po sebe vladavinu. Zdvojnomo odvažnošću stadoše spletke kovati; što kod Lonyaya i Kerkapolya izgubiše, to osvojiše na juriš u klubu Deakovom. Odpor deakova kluba prisili ministarsko vijeće, da nagodu i pomirenje, koje je liepo napredovalo, naglo prekine i da unionistom dozvoli, da još **jednoč pokušaju**, nebi li jim pošlo za rukom stvoriti si u saboru većinu, te da pokažu, imadu li izbilja u zemlji tolik upliv, kolikim se hvale.

I to je evo taj nedostojni eksperiment, koj se upravo sada čini sa Hrvatskom.

Sva vlast predana je u ruke čovjeku bez ikakvih viših ideah, koj nije kadar budućnosti jasno ni shvatiti, koj nije drugo van voljno, bezobzirno i bezsvjestno orudje jedne šake ljudi, koje sav sviet poznaje po njihovih nevaljalih načelih, po njihovoj lakomosti i sebičnosti. Već tri mjeseca upravljaja se najveći pritisak iliti pressija, nogama se gaze sve građanske krieposti, svetost osvjedočenja, štovanje poštenja i svako rodoljubno nastojanje; goje se pako sve najodurnije strasti, sebičnost, slavičnost, lakomost za novcem, prostu požuda, proždrllost i pijaństwo. S jedne se strane čine nemoguća obećanja, s druge se strane miti, grozi parnicami i tamnicom, pače upravo si-

lom zavodi se puk, da u sabor bira ljude, koje želi vladajuća klika, t. j. ljude takove, koji će biti najvoljnije oružje osobne njihove koristi.

Ministarstvo u Pešti sve to vidi i znade, — pa ipak pušta, da se zbiva. Nu to još nije sve.

Čitava ta mašinerija nedovede jih k svrsi; svi ljudi, koji iole poštenije čete, iole značaja imadu, odvrću se od tih ljudi okaljani imena, zloglasne prošlosti i prodane budućnosti. Stari ministri ostavljaju sve jedan za drugim bojni polje; pojedini vrstni ljudi, koji si smatraju za dužnost posvetiti svoje sile obćemu dobru i nečamiti u neradu, prelaze k narodnoj stranci; i ono malo poštenih činovnikah, što je Rauch još ostavio, tjera Vakanović, a namješta umjesto njih ljude dvojbene prošlosti.

Magjarsko ministarstvo vidi i znade sve to, — nu pušta g. Vakanoviću ruke nevezane.

Napokon ostavlja njihovu stranku i onaj čovjek, koj je do sad bio glava i duša, jezgra i sadržaj čitave unionističke stranke; jer mu se već ogadilo odurno to postupanje. Grof Laci Pejućević, najbogatiji vlastela u zemlji, komu netreba ni službah ni častih, velikaš, koj je sav svoj život nastojao za što užom svezom med Hrvatskom i Ugarskom, koj je gotovo jedini svom silom podupirao i podpaljivao magjarska nastojanja u Slavoniji, koj je za svoju iden mnogo godina sve žrtvovao, samo ne poštenje; jer se nehtjede priklopiti prostoti, izdajstvu i neznačajnosti, — takav evo čovjek očitaje javno u glasilu svojih dosadanjih protivnikah (u *Obzoru*), da „neshvaća“ politike one stranke, kojoj je spadao, te se s toga svakoga političkoga djelovanja odriče. Pa ta izjava — prava osuda za nove „korifeje“ vladajuće stranke — dolazi upravo u onaj čas, kad bi stranka njegove pomoći najvećma trebala, dočim joj brez njega nestaje materijalne, a poglavito *moralne* podpore.

G. g. Lonyay i Kerkapolyi sve to vide i znadu, — pa ipak puštaju gospodina Vakanovića, da i nadalje gospodari.

Istina, oni žele da se čim prije svrše te muke, koje narod od milion duša trpi već više mjeseci, da se što prije dokon. čaju te patnje, da se izbori za sabor obave, pak da se vidi račun, što je to Vakanovićevo gospodarenje učinilo. Nu peštanska gospoda mogu ipak proti svomu osvjedočenju dopustiti, drže pače u svojoj političkoj svjesti za potrebito, da hrvatski narod gorki ovaj kalež patnje i muke do kraja izcedi. Misle li izbilja, da sbog nekih uplivnikah deakove stranke i sbog prijateljstva unionističkoga smiju još posljednju malne već ugasi iskru stare narodne mržnje od g. 1848. raztinjati i k strašnom ju požaru podpiriti? I sve to tek Deakovcem za volju? Jel to izbilja glavni uvjet prijateljstva medju Lonyayem i peštanskom saborskom većinom?

U istinu, groza nas hvata pred tim modernim ustavnjačtvom, ako su to uvjeti njegova obstanka! Čitave zemlje materijalno upropastiti, čitave narode moralno uništiti, svimi sredstvi korupeije uzdržavati gospodstvo jedne malene šake ljudi — jer tako „većina“ ugarskoga sabora želi, — jel to ona hvaljena vladavina, koja čini države velikimi i silnimi?

D o p i s i.

Na Visu 23. ožujka.

Kako prvoga sina naše domovine, Nj. Preuzvišenost Presvjetooga i Prečastnoga g. Biskupa Josipa Strossmayera

sva zemlja jednoglasno slavi i štuje, vidi se i opet iz toga, što ga ovdašnje čitaoničko društvo „Viski Skup“ u izvanrednoj društvenoj skupšćini dne 18. tek. mjeseca s najvećim oduševljenjem imenovalo svojim počastnim članom, te mu dan za tim poslalo u Diakovo slijedeću brzojavnu viest.

Prejasna hrvatska Zvezdo, koja umom, izvrstnim žrtvovanjem i blagim geslom „Sve za vjeru i narodnost“ vodiš narod na bratinsku slogu i sjedinjenje, primi pokloniti pozdrav ovdašnje čitaonice „Viski Skup“, koja u naročitoj sjednici u oči krstnice Tvoje na veliku duku i slavu imenova jednoglasno Preuzvišenost Tvoju svojim začastnim članom. Živio!

Upraviteljstvo Viškog Skupa.

Kmet Kmetu

pred izbori u hrvatski sabor.

Brate, da si mi zdravo!

Javljam ti za nas Hrvate preradostnu viest. Na carsku zapovied ima se dne 15. dojučnege mjeseca lipnja otvoriti naš sabor. Od dana do dana dakle nam se je nadati razpisu izborah. Toga radi evo me, da se o tom porazgovorimo, kao što sam ti to bio u zadnjem pismu obećao.

Pravo reći, mogao bi ti jedino svjetovati, da opet pročitaj moja pisma, što sam ti jih u ovo doba pisao lani o toj istoj stvari. Ali ako i jest ista stvar, ipak su se ljetos okolnosti sasvim promijenile; zato treba, da tobi i ostaloj braći kmetom i s te strane oči otvörim.

Ljetos se zna, što se lani znalo nije, da Magjari netraže drugo, nego uđvrstiti i ovjekovječiti u Hrvatskoj svoje gospodstvo, pa bilo to nam pravo ili krivo. To su oni jasno pokazali, kad su razpustili sabor, što smo ga lani izabrali. Jer da ikoliko mare za naše želje, dapače za naše svete starodavne pravice, sjegurno bi se bili s onim saborom u dogovor pustili, čim su znali, da u njem sjede sve sami čisti narodni pouzdanci. Istina da su bili pozvali nekoje naše muževe i prije i poslije razpusta sabora, da tobože od njih čuju, što narod želi; ali baš tom su prigodom nedvojbeno pokazali, da jim neleži na srdeu ni naš napredak ni naše blagostanje, nego jedino naše pokorenje. Jer kako se sad zna, ti su im muževi bili i više popustili, nego se ikad mislilo, pak su se ipak praznih rukuć kući vratili. A to se je dogodilo baš u srećan čas, jer su nam tako ruke opet razvezane i pruste.

Magjari drže Hrvatsku ni više ni manje nego za svoju pokrajinu, gdje bi imali mi od njihove milosti živiti: oni da zapoviedaju, a mi da slušamo, pak da dobro osiećamo iliti čutimo, tko i gdje nam je gospodar. Ali mi, našom srećom, nepoznajemo drugoga gospodara na svijetu, nego našega Kralja; jer je naša zemlja isto onako kraljevina, kao i kraljevina Ugarska, koja neda, da se itko mieša u njezine domaće poslove. Već su naši stari Hrvati Ugarskoj doviknuli, da kraljevina kraljevini zakona nekroji; a ja ću prama duhu sadašnjega vremena još reći, da narod od naroda zakona neprima. Mi i Magjari nismo jedan narod; oni imaju svoje potrebe, a mi imamo svoje. Mi i oni možemo pod jednom krunom, ne samo živiti, nego i vjekovati; ali jednim i drugim mora da bude prosto i slobodno, razvijati se i napredovati. A to nam eto, kako sad stvari stoje, nije nikako moguće.

Jer narodu, koji hoće, da se razvija i napreduje, da nespominjem mnogih drugih stvari, treba prije svega, da sam upravlja svom novčanom silom svoje domovine. A nam eno Magjari po svojoj volji daće nameću, pak nam onda od svega 2 mil. kao milostinju vraćaju, da tim i upravu zemlje izplatimo i svim njezinim ostalim potrebam zadovoljimo. A je li to moguće? Nebi li dakle mogli i mi, kao i oni, platiti na godinu toliko il toliko u skupnu državnu blagajnu, a drugo da ostane u našoj zemlji za naše domaće potrebe? Narod, koji hoće, da se razvija i napreduje, mora da ima odlučnu rieč u poslovih svojih cestah i svojih lukah, u poslovih prometa i trgovine, ne samo na kopnu, nego i na moru; a eno to je u nas sve potvrđeno ugarskomu saboru i nam neodgovornoj središnjoj ugarskoj vladi, pak smo tako skućeni i sapeti, da se nemožemo

ni maknuti. Na posljedku narod, koji hoće da napreduje, mora da ima vladu odgovornu sebi i svojemu kralju; a glavom naše zemlje nesmiye biti nego onaj, koga kruni preporuču neodgovorni predsjednik ministarstva ugarskoga.

Da, toga bi se dalo još mnogo nabrojiti, al je i ovo dosta, da uvidiš, kako se moramo baš radovati skoromu sastanku našega sabora, jer njemu je sudjeno, da o svih tih i o mnogih drugih stvarih reče svoju svjetloj kruni i našim susjedom Magjarom. Mi treba, da Magjare zakonito prisilimo, da već kada tada pripoznaju uvjete našega obstanka i našega napredka. Mi treba, da jih uglavimo, da sadašnja nagodba nije korisna ni njim ni nam, nego jednako škodna i štetna jednim i drugim. A to mi nemožemo drugim putem, nego putem sabora; a sabor, kako znaš i ti i sva zemlja, zavisi jedino od izborah. Kakvi budu izbori, takav će bit i sabor. Ako dođu u sabor naši ljudi i ljubimci naroda, koje smo lani izabrali, bit će sve dobro, ako pak dođu prijatelji i prilizice Magjarah, ostat će, kako je bilo pod Raachom, i još gore. Sad je dakle sudbina naroda opet narodu u rukama. Sabor se može i opet razpustiti, saborski se zaključci mogu i odvrći; ali uspjeha izborah nemože nitko na svijetu izbrisati. Zato su izbori mnogo važniji i od samoga sabora, jer što nemože sabor prvi ni drugi ni treći put, to postigne najposlje narod, kad se upre, pak bira opet jedne te iste zastupnike. Donekle se razpušćivanje i sazivanje sabora može ponavljati, ali se nesmiye i nemože ovjekovječiti. I tako na koncu dojde narod najposlje do svojih pravicah. U ostalom, imamo mi i izvan Ugarske u ostaloj austrijskoj državi svoje braće i svojih prijateljah, na koje se možemo nasloniti, kad nam Magjari nebi htjeli zadovoljiti.

To se dobro zna i u kolu naših protivnikah. Toga radi, pazi dobro, da će ljetosnja izborna borba biti mnogo ljuća od lanje. Ljetos će Magjari i njihovi u Hrvatskoj pomagajući miešati u izbornu borbu i sjajno kraljevo ime, veleć, da kralj nije bio zadovoljan s bivšimi našimi zastupnici, zato da je i razpustio lanjski sabor, pa sad da treba da izaberemo druge, ako ćemo da što postignemo. Ali to je sve laž i kleveta. Jer ako je zimus kralj i saslušao svoje savjetnike, pak razpustio sabor, on nemože želiti, pa i neželi nego sreću i blagoslov božji hrvatskomu narodu, koji je za njega i za cielu državu toliko silne krvi prolio. Pa kad vidi, da je taj narod opet poslao u sabor svoje lanjske zagovornike, osvjedočiti će se i o tom, da su imali krivo oni, koji su mu zimus svjetovali, da ga razpusti. Mi se neborimo proti kruni, jer kruna nije proti nam, nego se borimo proti onim ljudem tuđim i domaćim, koji su se posjeli među našega kralja i nas, pak nam nedadu, da se sporazumimo.

To drži dobro na pameti, pak te nebudi strah ni ministra ni bana, ni župana ni sudca; nego jedino Boga i izdajstva svojega naroda i svoje domovine. Znaj pako, da sabor visi o izbornicib, a izbornici o biraćih. Pazi dakle dobro, koga ćeš za izbornika izabrati. Nego potanje o izborih hoću ti drugi put pisati.

Tvoj brat

Primorac.

DVAEST I PETA LJETNICA.

Uprav na 11 travnja tek. god. iztečē punih dvaest i pet godina, što je Nj. Preuzvišenost, Presvjetli i Prečastni Gosp. Bartolomej Legat, bio posvećen za Biskupa tršćansko-koparskoga. Dvacet i pet godina pastirstva liep je događaj i za pastira i za stado, zato mu se je tom prigodom naradovalo sve, što scienci kršćansku kriepost i visoku pastirsku mudrost, kojom se Nj. Preuzvišenost dično odlikuje. U prvom redu bijaše biskupijsko svećenstvo, predvodjeno kapitulskim predstavnikom, zatim pristupiše predstojnici svih vrhovnih tršćanskih civilnih i vojničkih oblastih, a najposlje množina odličnih lieab i nebrojeni ostali narod. Na uspomenu toga radostnog dana bijahu štampane u navlašnoj knjizi i mnogobrojne čestitke i pjesme u raznih jezicih, kakono u latinskom, židovskom, njemačkom, talijanskom, slovenskom, pa i u našem hrvatskom. Čim želimo i mi Nj. Preuzvišenosti sve, što može

vierno stado želiti svojemu Pastiru, mislimo, da ćemo ugoditi našim čitateljem, ako im ovdje preštampamo hrvatsku pjesmicu, tom prigodom objelodanjenju. Evo je:

Stupi der stupi s nebeskih visinah,
 Angele božji, s čašom punom božjih
 Darovah, punom pokoja i mira,
 Radosti punom i punom veselja;
 Tere ju izlij do dna na Pastira
 Što danas, poput iskusnâ kormana,
 Slavi na putu *dvadeset i petu*
Ljetnicu Svoga visokog pastirstva! —
 U to ga doba svakojako vrijeme
 Stignu na moru — ugodna tišina
 I uzrujanih lomljava vjetarah;
 Ali mu ladja svedj prispje u luku,
 Kôjoj ju je mudra vodila ruka
 I svetom plamteće ljubavlju srdec. —
 Angele božji, pokriepi mu ruke
 I opet pokriepi ustrajne sile,
Da mu se i opet današnja vrati
U sreći i zdravlju ljetnica slavna!

Neukû Nauka.

Kako se zatiraju stričak (makazar, martinac) šćipavica, žizak, roguša i trsoloc.

Neima može bit većeg neprijatelja lozi (trsu) u naših stranah do nesretna makazara, strička ili, kako ga u hrvatskom primorju nazivlju, martinca. Taj zator, u jednomu ili drugomu selu, izjede kad na trse padne sve lisće (venuku, perje) tako, da neostavi nego samo isušeno rožje, ter je upravo grozno u sried ljeta gledati u takovih priedelih vinograde gole i žute, kao usried jeseni i zime. Da je tomu zlu ponajviše sam puk kriv, neima dvojbe, jer namjesto kao što ga zdrava pamet mora učiti — da svojom družinom pojde po vinogradu od loze do loze triebiti i birati martince, a nabrane spaliti, pušća iz nehajstva ili lenosti, da ili sami po sebi nestanu i izgine, ili pako tumara i tlapa po tudjih mjestih, nebi li našao kakova putepuha i varalicu, koji bi mu tobože molitvami i kojekakovimi čorobijami odagnao makazare, i tako se nevolje izbavio. Nekoji opravdavaju tu svoju nemar tim, da bi od svoje strane za izbaviti se nevolje rado sve učinili, kad bi jim susjedi takodjer stričke lovili i ubijali, al buduć oni to nečine, čemu trud, muka, danguba i trošak, kad im iz susjedna vinograda na očišćenu lozu lete i dolaze. I tako radi vlastita našeg nemara, martinci se sve to više kote, množe i po vinogradih razprostiru, loze zato ginu, vinogradi propadaju, vina svake godine manje, a narod nam gotov prosjak.

Da se tomu zlu već jedanput kraj (konac) učini, dužnost nam je preporučiti našim seljakom najprostiji način, kojega je upotriebio najboljim uspiehom kroz 30 godinah jedan od prvih istarskih gospodarah. Kad u tvojem vinogradu opaziš, da su ti na lozu navalili makazari, pojdi odmah drugi dan, ako je vrijeme tiho, zorom u vinograd; uzmi sobom dvoje djetec, jednu plahu, suru (prosulju, tavu) i jedno pol funta stučena žvepla (sumpora). Naloži na prikladnâ mjestu ogaštenu, pak živom žeravicom napuni tavu (prosulju, suru), zatim pod svakom lozom neka ti raztrtu plahu drže djetca, a ti bacaj žveplovu prašinu na žeravicu i oprezno podkadjivaj, sabacaj dobro pazi, da nebude plamena, jer drugačije učinio bi veću škodu nego li korist. Žveplom omamljeni martinci padati će na plahu kao sliepi; a ti, čim jih podobrahno nabereš, haci odmah u vatra da izgore; nikada pako u vodu, buduć ti iz nje lahko mogu izplivati i pobieći, ter opet u vinograd doći. Tako moraš sve dotle postupati, dok je posvema neskončaš. Nebudi te strah, da će ti iz susjedova vinograda u tvoj padati, jer budi uvjeren, da će do godice i tvoji susjedi pridati, jer budi vidili, da su ti malim trudom tvoje pivnice (konobe, podrumi) pune vina, a nemarnikah ostale suhe bacve i okrutni prazni.

Različite viesti.

* (Nje Visost, Nadvojvodkinju Gizelu), 16 godišnju kćer Carevu, izprosio je ovih danah bavarski knez Levpold.

* (Zabava u tršćanskoj čitaonici), koju je priredio njezin odbor dne 6. t. m. na korist mladog umjetnika Ivana Rendića, nalazećeg se u Firenci u naukih kiparstva, sijajno je izpala. Čisti dobitak od preko 100 for. u zlatu dostaviti će se umjetniku. Nebi li se povela za ovim rodoljubivim primjerom narodna družtva i u ostaloj našoj domovini, pak na taj način nabavila si prekrasno Gundulićevo poprse, o kojem jurve u našem listu spomenusmo, a uz to pripomogla umjetnika, koji obećaje biti pravim ponosom svih Jugoslavenah.

* (Otvaranje železnice.) Iz pouzdna izvora doznajemo, da će se železnička pruga iz sv. Petra na Rieku za trgovinu otvoriti koncem mjeseca srpnja, a za putnike u rujnu, il najdalje u listopadu. Među sv. Petrom i Riekom jest pet postajah (stazioni), to jest: Kilava vas, Trnova, Šapljan, Jurdani i Matulji. Od jedne postaje do druge ima 25 minuti, izim od Trnove do Šapljanah, gdje jih ima 30. Tim će vlak iz sv. Petra na Rieku priletiti u egle 2 ure i 35 minuti.

* (Mirko Bogović) po nalogu magjarske vlade došao je iz Pešte u Hrvatsku tobože da razvidi, gdje i kako bi se imale raditi železnice, ceste i urediti rieke. Čudnovato, što mu je to putovanje naloženo od magjarske vlade uprav pred saborskim izbori. Tu će bit dakle i ljetos svakojaka obećavanja, kao i lani, kad se je obećavalo iz Pešte 2 milijuna za poljepšanje grada Zagreba. Ali badava, jer su Hrvati progledali, pak već nemare za ovakve svirale.

* (Magjari skrbje za Hrvatsku) i njezin napredak, pak zato izposlovaše kod svjetle krune, da se ne potvrdi zakon o ustrojstvu sveučilišća u Zagrebu, jer bi se na njemu morala predavati povjest slavjanskog prava, a oni se njega boje kao vrag križa.

* (Proračun ove strane carstva za g. 1872) odobren je. Polag ovoga proračuna dohodeci će biti 353 mil. 776.901 l., troškovi pako 353 mil. 714.207 f. Od soli se dobiva 18 1/2, od dulhana (tabaka) 51, od biljega (bula, štampa) 13 mil. I uzprkos tomu ima još ljudih, koji misle, da će se monopol iliti samoprodaja ukinuti.

* (Magjarski državni dug) narasao je, kako magjarske novine javljaju, u ovih pet godinah t. j. od kad su počeli sami gospodariti, na 1000 milijunah. Lahko se zaduživati i po 24 milijunah za poljepšanje Pešte trošiti, al će biti teško ubogomu narodu glavnicu i kamate izplaćivati.

* (Deakovci u peštanskomu saboru) imadu kako se znade većinu, a ta većina sastoji više manje od takovih ljudih, koji pomoću vlade mužu ubogi narod. Tu sjedi 39 velikih dostojanstvenikah, 69 upravnih savjetnikah (kunsiljerah) od raznih željeznica, 37 ravnateljah iliti direktorah od vlade odvisnih bankah, 38 ravnateljah ugar. osjegurajućih družtvah iliti asikuracijah. Nije dakle nikakovo čudo, ako sva ova čeljad (183), ponajviše radi vlastite koristi i mastnih službah, podupira magjarsku vladu u svem i svačem, ter da se malo osvrća na pravi boljak naroda, koji ju je onamo poslao.

* (Inostrani sud o našoj mornarici.) U Bombayu dao se na slavu došašća Lloydova parobroda dne 4. p. m. veliki objed, pri kojem nazdravi gradski načelnik Bombaya, Connon, našemu družtvu i među ostalima rekao: „I ja sam parobrodni ovoga družtva putovao, pak sam opazio, da su je zapovjedali muževi izobraženi i pametni. Ovaj brod zapovjeda jedan dalmatinac, s kojim sam putovao kod druge jedne sgode. Dalmatinci su veoma viešti mornari, ljudi sposobni i kadri voditi brodove u najvećih pogibeljih. Divim se njihovu poštenju, sdušnost i hrabrosti, pak mislim, da dužnost vršim, ako im uzželim svaku sreću i dobar uspjeh...“

* (Na uvaženje našim bogatašom.) Dne 18 pr. m. premirio je bugarski gavan, Hrista Georgiev, koji je obličavao govoriti „moja mi je žena Bugarska, a moja su mi djetca svi Bugari“ i ostavio sav imetak, sastojeći u više milijunah, narodu bugarskomu. Lahka budi zemljica njemu i svakomu, narodnomu dobrotvoru!

* (Preobraćenje Protestantah u Madridu.) Veliko veselje doživili su katolici 7. Siječnja u Madridu. Već osam danah bila

Je zatvorena protestantska crkva. Na 7. Siečnja imala se ta jedna stvar razjasniti u krasnoj crkvi sv. Isidora. Protestantski najme pastor i tri niža službenika odložiliše javno i svečano svoje dosadašnje krivovjerstvo, izpovjediše vjeru katoličku, i prigrliliše nauk crkve i njeine vidljive glave. Prisutni bijahu kod toga svečanoga čina: biskup madridski, patrijarha indijski i biskup havanski. Posle sv. mise primio je biskup madridski vjeroispovjed obraćenikah. Protestantska crkva „La Libertad“ bijaše zatvorena, jer su ju ostavili nježini službenici. (Kat. List.)

Sa tršćanskog tržišća.

Radi slaba traženja, nestalnosti borse i u očekivanju nove robe, cene se malom razlikom jednako drže, tako da se od 116 $\frac{1}{2}$ šenica prodava po f. 7.— 8.10 a kukuruz f. 5.80 nč. Barilo dalm. i ist. ulja 30 f. Cent masla 48—50 f. Masti iz Amerike 28 $\frac{1}{2}$ —19 f., slanine pako američanske dobre vrsti 26 $\frac{1}{2}$ —27 f., — kafa Rio 46—47 f. čučkara tučena 22 $\frac{1}{2}$ —23 $\frac{1}{2}$ f. — Ciena je vinu ist. i dalm. takodjer jednaka ostala.

OD BANKE

„SLAVIJE“

Ravno sad putuje naš urednik i sputni zastupnik gospodin

Josip Kristan

po Istri, što naznanjujemo p. n. slavenskomu istarskomu občinstvu s prošnjom, da se u svih stvarih, tičući se osjeguravanja, izvoli nanj obratiti.

Častno svećenstvo, kao inteligentniji dio istarskoga občinstva, pak prosimo, da ga u njegovih poduzetjih za naš narodni zavod svestrano podupirati blagoizvoli, čemu se potpunom pouzdanosti nadamo.

U Ljubljani, dne 9. travnja 1872.

Uzajemno osjeguravajuće pražsko Glavno Zastupstvo banke „Slavija“ u Ljubljani.

Iv. Hribar v. r.

Kretanje austrijskih brodova

od 1 do 16 Aprila.

Dojadrili u — iz

Trst: Dragimir, Svanejo — Tartaro, Nuovo Guglielmo, Aron, Njukastla — Trident, Domenica, Juno, Istria, Elpi, Dešković A., Kardifa — Iri, Njuporta — Jenn, Nordšilda
Aleksandrija: Antonia, Gilda, Marsiljo — Eufemia, Liverpool — Voluntas, Giordano, Kardifa — Aquilone, Njuporta — Costor, Grimshy.
Barcelona: Danica Kardifa.
Belfast: Rosa, Odeso
Bordo: Xenofont, Ezio, Trsta,
Bona: Teresa, Marsiljo.
Carigrad: Forza, Nuovo Cirino, Nono Sisto, Pater, Libero, Giusto P., Marsilje — Dampier, Njukastla — Sem, Nuovo Arturo, Danae, Proserpina, Toni C., Capodistria, Fanny, Tito, Kardifa — Marietta, Ceta — Ant. Luka, Napulja — Jona, Jesse, Liverpool — Filomena, Rieko
Cet: Mido, Fiumano, Trsta.
Falmut: Nauta, Marsilje — Maria Francesca, Suline — Generatore, Teodosija — Brasile, Loita —
Glucestar: Armonio, Eneo, Odeso.
Glasgov: III dubrovčki Londonderry.
Grimshy: Sv. Križ Carigr.
Kardif: Figlia maggiore, Havra — Vestr, Alf. Kocačević Bristola — Graovac, Borda — Murin D., Portlanda.
Kvinstoven: Columbus, Minerva J., Ales. — Aneta C., Krča za Kork.
Londra: Jenny R., Odeso.
Liverpul: Ludu, Esau, Dublina.
Maltu: Provido, Ales. — Figlia Jenny, Odeso
Marsilju: Elodie, Ales. — Accorto, Gariša — Elena S., Mimi, Francika, Trsta — Mirra, Samsuma.

Montrose: Cvicni dan, Jentički.
Njuport: Laura, Anibato, Borda.
Njujork: Kismet, Bostona — Vinconza, Marsiljo — Attila, Patrasa.
Odesu: Novi Klas, Anverso — Seconda, Kana — 3 brata, Marsiljo — Leona, Livorna.
Svaneju: Mio moro, Ivo, Borda.
Šild: Dobra nadežda, Malutek, Londro — Aleksandra, Jane, Anverso — Matteo L., Dunkerke. —
Tarifa: (Gibralt.) prošli: Romano C., Kardifa za Trst — Australia, Loita za Zanto — Amur, Saboncelo, Margellina. —
Trun: Mercurio, Sligo.
Waterfont: Elce, 2 sorele, Odeso

Odjadrili iz — u

Trsta: Ana T, Bordo — Giorgio, Anto, Giovanni, Achile S., Monte maggiore, Cet.
Aleksandrije: Loda, Danto, Giovanni, Navicstih, Grad Karlonec, Ingl. — Virtè, Anversu — Cvetta, Aleksandria, Trst.
Algira: Adria, Glasgov — Assoluto, Anversu —
Anverse: Armelin, Carlotta, Fanny, Ricordat, Carigr. — Figlia Penelope, Enos — Vice om Tegethoff, Njujork — Carlo R., Trst — Germana Ant., Napulj
Barbadoesa: Tom, Limerik.
Bordona: Grad Zagreb, Luigi Žuga, Elisa, Arlito, Civiltà, Kardif — Grad Senj, Njujork
Bristola: Andriana, Njuport.
Carigradu: Andreć, Maltu — Olga, Ava, Marsilju — Marietta C., Ester, Teofrasto, Danae — Ana, Gucomina, Pasqualina, Francika — Teresa, Rachel, Prelucano, Mita F., Eöväš, Odesu — Gius. Šćupa, Plod, Fictu n. verbia, Olga B., Azov — Assidua, Poti —

Rou, Cam, Suspir, Carla, Ingl — Emidio Rieko — Fa, Algir — Helgoland, Trst — Michelu, Sovastopolj.
Cetu: Jugoslav, Odesu — Miloš, Alos.
Dublina: Esau, Liverpool.
Dunganesa: Hunnus, Sulina — Stilicon, Trst.
Falmuta: Sloboda, Belfast — Moses Montefiore, Loit — Alessandro B., Dublin — Costante, Bristol.
Glucestru: Elena, Kavarnu — Betti, Pace Ales.
Gorco: Maria S., Bisao.
Grinoka: Paulina S., Odesu — Ugo, Trst —
Kardifa: Nuš, Lamek, Suru, Ann, Celestina, Odesu — Carlotta, Sofia, Marietta G., Trst — Fr. Kovčević, Batum — Jared Siru — Eugenio, Hongkong.
Kartagene: Checco, Anversu.
Kvinstovena: Gjurko Rotterdam — Grazia, Altonu.
Liverpula: Araldo, Ricardo, Odesu — Enos, Pirej — Medea, Trst — Abraham, Njujork.
Londre: Nettuno, Njukastel — II dubrovčki, Odesu.
Marsilje: Liepa Nakorka, Riojanciro — Dobra Mitea, Rusvrio, Virgo, Boston — Sobiesky, Ales. Slavonja, Salonić — Sv. Ivan, Sibila, Carigr. — Terzo, Cet.
Mosino: Slavia, Ivo, Carigr.
Njukastla: Ciel, Ales. — Tare, Njujork — Anetia, Nika, Trst. — Genio, Jakin.
Njuporta: Annetta, Trst — Elisa Maria, Carigr.
Ranguna: Otac Miho, Serug, Falmut.
Svaneju: Za Caterino, Polu — Guido, Carigr.

Dardaneli prošli — za

Ishu, Ingl. — Mirlo, Trst.

Tèk Novaca

polag Borse u Trstu od 1 — 16 Aprila 1872.

NOVCI	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	—
Carški dukati (celtini)	—	5.24	5.25	5.26	5.27	5.26	—	5.25	5.26	5.27	5.27	5.29	5.27	—	5.27	—
Napoleoni	—	8.81	8.84	8.87	8.88	8.83	—	8.84	8.86	8.86	8.87 $\frac{1}{2}$	8.91	8.85 $\frac{1}{2}$	—	8.86	—
Lire Ingleske	—	11.06	11.08	11.08	11.08	11.07	—	11.08	11.09	11.09	11.11	11.15	11.11	—	11.10	—
Srebro prid (aggio)	—	109.25	109.25	109.25	109.25	109.15	—	109 —	109.35	109.25	109.35	109.65	—	—	109.35	—

Izdavatelj i odgovorni urednik **A. Karabalić.**

Tisk. Weis.